

Bekende Russische vertaling:

<http://sheherazade.ru/> vertaald:

https://sheherazade-ru.translate.google.com/salie-predislovie-1001-night.htm?_x_tr_sl=auto&_x_tr_tl=nl&_x_tr_hl=nl&_x_tr_pto=wapp&_x_tr_sch=http

1001 nachten. Arabische verhalen
Het boek van duizend-en-een-nacht

Inhoudsopgave

Voorwoord van Arabische vertaler M. A. Salier bij '1001 nachten'

Deze tekst is een aantekening bij de publicatie "The Book of a Thousand and One Nights" in acht delen, Goslitizdat Publishing House, 1959-1960, OCR Palek

Duizend-en-een-nacht. Sprookjes

Er zijn bijna twee en een halve eeuw verstreken sinds Europa

voor het eerst kennis maakte met de Arabische verhalen van Duizend-en-een-nacht in de gratis en verre van volledige Franse vertaling van Galland, maar zelfs nu genieten ze van de onveranderlijke liefde van lezers. Het verstrijken van de tijd had geen invloed op de populariteit van Scheherazades verhalen; Samen met talloze herdrukken en secundaire vertalingen van de editie van Galland, tot op de dag van vandaag, verschijnen publicaties van de Nachten keer op keer in vele talen van de wereld, rechtstreeks vertaald uit het origineel. Groot was de invloed van "Duizend-en-een-nacht" op het werk van verschillende schrijvers - Montesquieu, Wieland, Gauf, Tennyson, Dickens. Poesjkin bewonderde ook Arabische sprookjes. sommigen van hen in een gratis arrangement van Senkovsky, hij raakte er zo in geïnteresseerd dat hij een van de edities van Gallans vertaling kocht, die in zijn bibliotheek werd bewaard.

Het is moeilijk te zeggen wat meer aantrekt in de sprookjes van "Duizend-en-een-nacht"

- een gemakkelijke plot, een bizarre verweving van het fantastische en het echte, levendige beelden van het stadsleven van het middeleeuwse Arabische Oosten, fascinerende beschrijvingen van verbazingwekkende landen of de levendigheid en diepte van ervaringen van de helden van sprookjes, psychologische rechtvaardigingssituaties, duidelijke, duidelijke moraliteit. De taal van veel verhalen is magnifiek - levendig, figuurlijk, sappig, vreemd aan onduidelijkheden en weglatingen. De toespraak van de helden van de beste sprookjes "Nachten" helder individueel, elk van hen heeft zijn eigen stijl en vocabulaire, kenmerkend voor de sociale omgeving waaruit ze kwamen.

Wat is het "Boek van Duizend-en-een-nacht", hoe en wanneer is het gemaakt

, waar zijn de sprookjes van Scheherazade geboren?

"Duizend-en-een-nacht" is geen werk van een individuele auteur of

samensteller

- de collectieve maker is het hele Arabische volk. In de vorm zoals we die nu kennen is "Duizend-en-een-nacht" een verzameling sprookjes in het Arabisch, verenigd door een kaderverhaal over de wrede koning Shahriyar, die elke avond een nieuwe vrouw nam en haar 's ochtends vermoordde . De ontstaansgeschiedenis van de "Duizend-en-een-nacht" is nog verre van duidelijk ;

De eerste schriftelijke informatie over de Arabische verzameling sprookjes, omlijst door

het verhaal van Shahriyar en Shahrazad en genaamd "A Thousand Nights" of "A Thousand and One Nights", vinden we in de werken van Bagdad-schrijvers uit de 10e eeuw - de historicus al-Masudi en de bibliograaf al-Nadim, die erover spreken als een lang en bekend werk. Reeds in die tijd was de informatie over de oorsprong van dit boek nogal vaag en werd het beschouwd als een vertaling van de Perzische sprookjesverzameling "Khezir-Efsane" ("Duizend verhalen"), naar verluidt samengesteld voor Humay, dochter van de Iraanse koning Ardashir (4e eeuw voor Christus). .e). De inhoud en aard van de door Masudi en al-Nadim genoemde Arabische collectie zijn ons niet bekend,

Het getuigenis van deze schrijvers over het bestaan van hun tijd van het Arabische

sprookjesboek "Duizend-en-een-nacht" wordt bevestigd door de aanwezigheid van een uittreksel uit dit boek dat dateert uit de 9e eeuw. In de toekomst ging de literaire evolutie van de collectie door tot in de XIV-XV eeuw.

Steeds meer sprookjes van verschillende genres en verschillende maatschappelijke achtergronden werden in de handige lijst van de collectie geplaatst

. We kunnen

het proces van het creëren van zulke sprookjesachtige gewelven beoordelen aan de hand van de boodschap van dezelfde al-Nadim, die zegt dat

zijn oudere tijdgenoot, een zekere Abd-Allah al-Jahshiyari - een persoon trouwens

, heel echt - bedacht om een boek samen te stellen van duizenden sprookjes "ara-

Bov, Perzen, Grieken en andere volkeren", één per nacht, elk

vellen van vijftig, maar stierf, nadat hij slechts vierhonderdtachtig

verhalen had kunnen typen. Hij haalde materiaal voornamelijk van professionele verhalenvertellers

, die hij uit het hele kalifaat belde, en ook uit geschreven bronnen

.

De collectie van al-Jahshiyari is niet aan ons overgeleverd, en andere

sprookjescollecties, genaamd "Duizend-en-een-nacht", die spaarzaam worden genoemd door middeleeuwse Arabische schrijvers, zijn ook niet bewaard gebleven. De samenstelling van deze sprookjescollecties

verschilde blijkbaar van elkaar, ze hadden alleen een titel en een lijst gemeen.

Bij het maken van dergelijke collecties

kunnen verschillende opeenvolgende stadia worden geschetst.

De eerste leveranciers van materiaal voor hen waren beroepsmensen

vertellers, wier verhalen oorspronkelijk werden opgetekend uit dictaat met bijna steno-nauwkeurigheid, zonder enige literaire verwerking.

Een groot aantal van dergelijke verhalen in het Arabisch, geschreven in Hebreeuwse letters, wordt bewaard in de

Openbare Staatsbibliotheek Saltykov-Sjtsjedrin in Leningrad; de oudste lijsten dateren uit de 11e-12e eeuw.

In de toekomst werden deze verslagen naar boekverkopers gestuurd, die de tekst van het verhaal aan enige literaire bewerking onderwierpen

. Elk sprookje werd

in dit stadium niet als een integraal onderdeel van de collectie beschouwd, maar als een volledig onafhankelijk werk; daarom, in de originele versies van sprookjes die tot ons zijn gekomen

, later opgenomen in het "Boek van Duizend en

one night", de indeling in nachten ontbreekt nog. De uitsplitsing van de tekst van sprookjes

vond plaats in de laatste fase van hun verwerking, toen ze in handen vielen

van de samensteller, die de volgende verzameling van "A Thousand and One Nights". Bij

gebrek aan materiaal voor het vereiste aantal "nachten", vulde de samensteller

het aan uit geschreven bronnen, waarbij hij niet alleen kleine verhalen

en anekdotes leende, maar ook lange ridderromans. De

laatste dergelijke samensteller was die onbekende bij naam geleerde

sjeik, die in de 18e eeuw in Egypte de meest recente

verzameling verhalen van Duizend-en-een-nacht samenstelde

Sprookjes kregen ook verwerking in Egypte, twee of drie eeuwen later.

eerder. Deze 14e-16e-eeuwse editie van het "Boek van Duizend-en-een-nacht", gewoonlijk

de "Egyptische" genoemd, is de enige die tot op de dag van vandaag bewaard is gebleven -

het wordt gepresenteerd in de meeste gedrukte edities, evenals in bijna alle

manuscripten van de "Nachten" die ons bekend zijn en dient als specifiek materiaal voor het bestuderen van

de sprookjes van Shahrzade.

Van de vorige, mogelijk eerdere collecties van het "Boek van Duizend-en-een-

nacht" zijn alleen enkele verhalen bewaard gebleven die niet zijn opgenomen in de "Egyptische" editie en worden gepresenteerd in enkele manuscripten van afzonderlijke delen van de "Nachten" of bestaan in de vorm van onafhankelijke verhalen, die echter -

verdeeld zijn in nachten. Deze verhalen bevatten de meest populaire

sprookjes bekend bij Europese lezers: "Aladdin and the Magic Lamp", "Ali

Baba and the Forty Thieves" en enkele anderen; het Arabische origineel van deze

verhalen stond ter beschikking van de eerste vertaler van "Duizend-en-een-nacht"

Gallan, door wiens vertaling ze bekend werden in Europa.

Bij het bestuderen van "Duizend-en-een-nacht" moet elk sprookje

afzonderlijk worden beschouwd, aangezien er geen organische verbinding tussen is, en voordat ze

in de collectie werden opgenomen, bestonden ze al lang onafhankelijk. Pogingen om sommigen van hen in groepen te groeperen op basis van hun vermeende afkomst - uit India, Iran of Bagdad - zijn niet voldoende onderbouwd. De plots van Scheherazade's verhalen werden gevormd uit afzonderlijke elementen, onafhankelijk van elkaar vanuit Iran of India in Arabische bodem zinken; in hun nieuwe thuisland verwierven ze puur inheemse lagen en werden ze vanaf de oudheid eigendom van de Arabische folklore. Zo gebeurde het bijvoorbeeld met het kaderverhaal : nadat het via Iran naar de Arabieren was gekomen vanuit India, verloor het veel van zijn oorspronkelijke kenmerken in de mond van verhalenvertellers.

Geschieder dan een poging om bijvoorbeeld te groeperen volgens een geografisch

principe, zou men het principe moeten overwegen om ze, althans voorwaardelijk , te combineren in groepen volgens het tijdstip van creatie of volgens het behoren tot de sociale omgeving waarin ze bestonden. Op de oudste, meest stabiele verhalen van de collectie, die misschien al in de een of andere vorm in de eerste hebben bestaan Aan de acties in de 9e-10e eeuw kan men die verhalen toeschrijven waarin het element van fantasie het meest uitgesproken is en bovennatuurlijke wezens handelen en zich actief bemoeien met de aangelegenheden van mensen. Dat zijn de verhalen "About the Fisherman and the Spirit", "About the Ebony Horse" en een aantal andere. Tijdens hun lange literaire leven werden ze blijkbaar herhaaldelijk onderworpen aan literaire verwerking; Dit blijkt ook uit hun taalgebruik, dat beweert van een zekere verfijning te zijn, en de overvloed aan poëtische passages, die ongetwijfeld door redacteurs of schrijvers in de tekst zijn afgewisseld.

Een groep sprookjes van latere oorsprong, die het leven en de manier van leven

van een middeleeuwse Arabische handelsstad weerspiegelen. Zoals sommigen kunnen zien topografische details, de actie daarin speelt zich voornamelijk af in de hoofdstad van Egypte - Caïro. Deze korte verhalen zijn meestal gebaseerd op een ontroerend liefdesverhaal, gecompliceerd door verschillende avonturen ; de daarin handelende personen behoren in de regel tot de handels- en ambachtsadel. In stijl en taal zijn dit soort sprookjes wat eenvoudiger dan fantastische, maar ze bevatten ook veel poëtische citaten met een overwegend erotische inhoud. Interessant is dat in stedelijke korte verhalen de meest opvallende en sterke persoonlijkheid vaak een vrouw is die moedig de barrières doorbreekt die het haremleven haar oplegt. De man, verzwakt door verdorvenheid en luiheid, wordt stevast naar buiten gebracht als een onnozele en gedoemd tot secundaire rollen.

Een ander kenmerkend kenmerk van deze groep verhalen is de uitgesproken tegenstelling

tussen de stedelingen en de bedoeïenen nomaden, die meestal het onderwerp zijn van de meest bijtende spot in het Boek van Duizend-en-een-nacht.

De beste voorbeelden van stedelijke korte verhalen zijn 'The Tale of the Loving and

the Beloved', 'The Tale of Three Apples' (inclusief 'The Tale of the Vizier Nur-ad-Din and his Brother'), 'The Tale of Kamar -al-Zaman en de vrouw van de juwelier', evenals de meeste verhalen verenigd door The Tale of the Hunchback. Ten slotte zijn de verhalen van het picareske genre, blijkbaar opgenomen in de collectie in Egypte, tijdens de laatste verwerking ervan

, de meest recente creaties

weerspiegelen nu al het leven van kleine ambachtslieden, dagloners en de armen, die leven van klusjes.

In deze verhalen kwam het protest van de onderdrukte delen van de bevolking van de middeleeuwse oostelijke stad het levendigst tot uiting

. In welke merkwaardige vormen dit protest soms tot uiting kwam

, blijkt bijvoorbeeld uit het "Verhaal van Ghanim ibn Ayyub" (zie deze editie, deel II, p. 15), waar de slaaf die zijn meester wil vrijlaten

bewijst, verwijzend naar de boeken van juristen, dat hij

hiertoe niet het recht heeft, aangezien hij zijn slaaf geen enkel vak heeft geleerd en deze door bevrijding

tot de hongerdood veroordeelt.

Schurkenverhalen worden gekenmerkt door de bijtende ironie van de voorstelling

seculiere autoriteiten en de geestelijkheid in de meest onaantrekkelijke vorm. De plot van veel van dergelijke verhalen is een complexe fraude, die niet zozeer tot doel heeft te beroven, maar om een of andere dwaas voor de gek te houden. Briljante voorbeelden van picareske verhalen - "The Tale of Delil the Cunning and Ali-Zeybak of Cairo", vol met de meest ongelooflijke avonturen, "The Tale of Ala-ad-Din Abu-sh-Shamat", "The Tale of Maruf the Schoenmaker".

Verhalen van dit type werden rechtstreeks uit de mond van de vertellers in de collectie opgenomen

en ondergingen slechts een kleine literaire bewerking. Dit wordt in de eerste plaats aangegeven door hun taal, die niet vreemd is aan dialectismen en omgangstaal, de verzadiging van de tekst met dialogen, levendig en dynamisch, zoals alsof ze direct op het stadsplein werden afgeluisterd, evenals de volledige afwezigheid van liefdesgedichten - de luisteraars van dergelijke verhalen waren blijkbaar geen jagers op sentimentele poëtische ontboezemingen. Zowel qua inhoud als qua vorm vormen picareske verhalen een van de meest waardevolle onderdelen van de collectie

Naast de sprookjes van de drie genoemde categorieën

bevat het "Boek van Duizend-en-een-nacht" een aantal grote werken en een aanzienlijk aantal kleine anekdotes, ongetwijfeld door de samenstellers ontleend aan verschillende literaire bronnen. Dat zijn de enorme ridderromans: "The Tale of King Omar ibn al-Numan", "The Tale of Ajib and Gharib", "The Tale of Tsar Revich and the Seven Wazirs", "The Tale of Sinbad the Sailor", en enkele anderen. Op

dezelfde manier stichtelijke gelijkenissen en verhalen, doordrenkt met het idee van de kwetsbaarheid van het aardse leven ("The Tale of the Copper City"), didactische verhalen en vragenlijsten van het type "Spiegel" (het verhaal van het wijze meisje Tawaddud), anekdotes over beroemde islamitische soefi-mystici, enz. Kleine verhalen, zoals reeds vermeld, zijn blijkbaar door de samenstellers toegevoegd om het vereiste aantal te vullen verschillende

groepen, geboren in een bepaalde sociale omgeving

, hadden natuurlijk de grootste verspreiding in deze omgeving. De samenstellers en redacteurs van de collectie waren zich hiervan terdege bewust, zoals blijkt uit deze notitie, getranscribeerd in een van de latere manuscripten van de "Nachten" van een ouder origineel: "De verteller moet vertellen in overeenstemming met degenen die naar hem luisteren. Als het gewone mensen zijn, laat hem dan de verhalen van de Duizend-en-een "over gewone mensen - dit zijn verhalen aan het begin van het boek (uiteraard bedoelen ze verhalen over het picareske genre. - M.S.), en als deze mensen tot de heersers behoren, dan is het nodig om ze verhalen te vertellen over koningen en veldslagen tussen ridders, en dit verhaal - aan het einde van het boek".

We vinden dezelfde indicatie in de tekst zelf van het "Boek" - in "The Tale of

Seif al-Muluk", dat blijkbaar vrij laat in de collectie verscheen. stadium van zijn evolutie. Er staat dat een zekere verhalenverteller, die als enige dit verhaal kende, toegeeft aan hardnekkige verzoeken om het te laten kopiëren, maar de volgende voorwaarde stelt aan de schrijver: "Vertel dit verhaal niet op een kruispunt of in het bijzijn van vrouwen, slaven, slaven, dwazen en kinderen Lees het van de emirs [1], koningen, viziers en mensen van kennis van de uitleggers van de Koran en anderen.

In hun thuisland hebben de verhalen van Scheherazade

sinds de oudheid een ontmoeting gehad met verschillende opvattingen in verschillende sociale lagen. Als sprookjes altijd een grote populariteit hebben genoten onder de brede massa's van het volk, dan zijn vertegenwoordigers van de islamitische scholastieke wetenschap en de geestelijkheid, bewakers van de 'zuiverheid' van de klassieke Arabischsprekenden spraken er stevast met onverholen minachting over. In de 10e eeuw merkte al-Nadim, sprekend over Duizend-en-een-nacht, minachtend op dat het "vloeiend en vervelend" was geschreven. Duizend jaar later vond hij ook volgelingen die deze verzameling tot een leeg en schadelijk boek verklaarden en de lezers allerlei problemen voorspelden. Vertegenwoordigers van de geavanceerde Arabische intelligentsia kijken anders naar de sprookjes van Shahrzade

. Literatuurwetenschappers van de Verenigde Arabische Republiek en andere Arabische landen, die de grote artistieke, historische en literaire waarde van dit monument ten volle erkennen, bestuderen het grondig en uitgebreid.

De negatieve houding tegenover "Duizend-en-een-nacht" is reactionair

Arabische filologen van de 19e eeuw hadden een trieste invloed op het lot van de gedrukte publicaties. Een wetenschappelijk kritische tekst van de Nachten bestaat nog niet; de eerste volledige editie van de collectie, gepubliceerd in Bulak, nabij Caïro, in 1835 en vervolgens verschillende keren herdrukt, reproduceert de zogenaamde "Egyptische" editie. In de Bulak-tekst onderging de taal van sprookjes een aanzienlijke bewerking onder de pen van een anonieme 'geleerde' theoloog; de redacteur probeerde de tekst dichterbij de klassieke normen van literaire spraak te brengen. In mindere mate is de activiteit van de processor merkbaar in de Calcutta-editie uitgegeven door de Engelse geleerde McNathen in 1839-1842, hoewel de Egyptische editie van de Nights daar ook wordt gepresenteerd.

De uitgaven Bulak en Calcutta vormen de basis van de bestaande vertalingen

van het Boek van Duizend-en-een-nacht. De enige uitzondering is de onvolledige Franse vertaling van Galland, hierboven vermeld, die volgens manuscriptbronnen in de 18e eeuw is uitgevoerd. Zoals we al zeiden, diende de vertaling van Galland als origineel voor talloze vertalingen in andere talen en bleef meer dan honderd jaar de enige bron van kennis met de Arabische verhalen over Duizend-en-een-nacht in Europa.

Naast andere vertalingen van het "Boek" in Europese talen, moeten we

de Engelse vertaling van een deel van de collectie vermelden, rechtstreeks uit het Arabische origineel gemaakt door een bekende expert op het gebied van de taal en etnografie van de middeleeuwse Egypte - William Lane. De vertaling van Lane, ondanks zijn onvolledigheid, worden beschouwd als de beste van de bestaande Engelse vertalingen voor nauwkeurigheid en consciëntieusheid, hoewel de taal enigszins moeilijk en hoogdravend is.

Een andere Engelse vertaling, gemaakt in de late jaren 80 van de vorige eeuw

door de beroemde reiziger en etnograaf Richard Burton, streefde zeer specifieke doelen na die verre van wetenschappelijk waren. In zijn vertaling benadrukt Burton op alle mogelijke manieren alle ietwat obscene passages van het origineel, waarbij hij het hardste woord, de meest grove versie kiest, en ongebruikelijke combinaties van archaïsche en ultramoderne woorden op het gebied van taal bedenkt.

Burtons neigingen kwamen het duidelijkst tot uiting in zijn aantekeningen. Samen

met waardevolle observaties uit het leven van de volkeren in het Midden-Oosten, bevatten ze een groot aantal 'antropologische' commentaren, waarin elke obscene hint die in de collectie voorkomt, uitvoerig wordt geïnterpreteerd. Door smerige anekdotes en details op te stapelen die kenmerkend zijn voor zijn hedendaagse moraal van afgematte en verveelde Europese inwoners in Arabische

landen, probeert Burton het hele Arabische volk te belasten en gebruikt hij dit om het zweep- en geweerbeleid dat hij propageert te verdedigen.

De neiging om alle min of meer frivole kenmerken van het Arabische

origineel te benadrukken is ook kenmerkend voor de Franse zestiendelige vertaling. "Boeken van Duizend-en-een-nacht", voltooid in de vroege jaren van de 20e eeuw door J. Mardrus

Van de Duitse vertalingen van het Boek is de nieuwste en beste de zesdelige

vertaling van de bekende semitoloog E. Lippman, die eind jaren twintig voor het eerst werd gepubliceerd

De geschiedenis van de studie van vertalingen van het "Boek van Duizend-en-een-nacht" in Rusland kan

heel kort worden beschreven. Vóór de Grote Oktoberrevolutie waren er geen

Russische vertalingen rechtstreeks uit het Arabisch, hoewel er al in de jaren 60

van de 18e eeuw vertalingen uit Gallan begonnen te verschijnen. De beste daarvan is de vertaling van J. Doppelmeier, gepubliceerd aan het einde van de 19e eeuw.

Iets later verscheen de vertaling van L. Shelgunova, gemaakt met

afkortingen uit de Engelse editie van Lane, en zes jaar later verscheen een anonieme vertaling uit de editie van Mardrus - de meest complete van de toen bestaande collecties van "A Thousand and One Nights" in het Russisch.

In 1929-1938 werd een achtdelige Russische vertaling van The Book

of Duizend-en-een-nacht rechtstreeks uit het Arabisch gepubliceerd, gemaakt door M. Salier onder redactie van academicus I. Yu Krachkovsky, gebaseerd op de Calcutta-editie.

De vertaler en redacteur hebben hun best gedaan om de vertaling

zowel qua inhoud als qua stijl dicht bij het Arabische origineel te houden. Alleen in gevallen waarin de exacte overdracht van het origineel onverenigbaar was met de normen van de Russische literaire spraak, moest dit principe toevluchtsoord. Dus bij het vertalen van poëzie is het onmogelijk om het rijm te behouden, dat verplicht is volgens de regels van de Arabische versificatie, dat hetzelfde moet zijn in het hele gedicht, alleen de externe structuur van het couplet en het ritme worden overgedragen.

Omdat hij deze verhalen uitsluitend voor volwassenen bestemde, bleef de

vertaler

trouw aan de wens om de Russische lezer "Het Boek van Duizend-en-een-nacht" te laten zien zoals het is, terwijl hij obscene passages uit het origineel overbracht. In Arabische verhalen, evenals in de folklore van andere volkeren, worden dingen naïef bij hun eigen naam genoemd, en de meeste van de obscene, vanuit ons gezichtspunt, details zijn niet ingebed met een pornografische betekenis, al deze details zijn meer van een grove grap dan opzettelijke obsceniteit.

In deze editie is de vertaling onder redactie van I. Yu Krachkovsky afgedrukt

zonder noemenswaardige wijzigingen, terwijl de nadruk ligt op een zo groot mogelijke benadering van het origineel. De vertaaltaal is enigszins vereenvoudigd - buitensporige letterlijkheden worden verzacht, op sommige plaatsen worden niet onmiddellijk duidelijke idiomatische uitdrukkingen ontcijferd.

M. SALIE

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/1001_nacht/sherezade.ru

Last update: **2023/02/12 07:34**

